

ואמר רבינו ז"ל בפירושו שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כשר ואפ"ו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טועמיה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון רנ"א **בהר בחקותי** תשפ"א

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

(תשמ"א - תשמ"ב) מלחמת ישראל

כי כל שיחה שליו היא התעוררות נפלא ונודא קאך ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יקרה לו נאם

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

ורדפתם את אויביכם

לְהוֹדִיעַם כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים

וּרְדַפְתֶּם אֶת אוֹיְבֵיכֶם וְכוּ'. לְכַאוֹרָה תִּמְוָה מֵהוּ הַבְּטַחַת הַבְּרָכָה הַזֹּאת שְׂיִרְדְּפוּ אֶת אוֹיְבֵיהֶם וְכוּ' וְכִי זֶהוּ הַתְּכַלִּית הָאֲמִתִּי שֶׁל יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשׁ שְׂיִרְדְּפוּ אֶת אוֹיְבֵיהֶם וַיִּפִּילוּ אוֹתָם בְּחָרֵב וְכוּ' לְנֶקֶם וְלִשְׁפֹךְ דָּם ח"ו, הֲלֹא ה' יִתְבָּרֵךְ חֶפְזָן בְּשָׁלוֹם וּמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם וְהָיָה דִּי בְּהַבְטַחַת וְנִתְתִּי שָׁלוֹם בְּאֶרֶץ וְלִמָּה לָנוּ לְרַדֵּף אַחַר הָאוֹיְבִים.

אך באמת זה ידוע שכל העולמות לא נבראו כי אם בשביל להכיר ולידע אותו יתברך כמו שאיתא בזהר בגין דיִשְׁתַּמּוּדְעִין לֵה. ועל כן הכל נברא בשביל ישראל שיקבלו תורתו שהוא הדעת הקדושה שעל ידי זה מכירין ויודעין אותו יתברך. ועל כן כל הגדלה והמלוכה שיכא רק לישראל שעושים רצונו שזוכים לזה הדעת שבשביל זה נברא הכל ועל כן רק הם קרויים אדם, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, כי מי שאין בו זה הדעת הוא חיה בדמות אדם, כמו שמבאר בתחלת התורה הנ"ל. ובשביל זה מחיב כל אחד לעסק ביישוב העולם, דהיינו להכניס הדעת האמתית באחרים שזה עקר עוסק ביישוב העולם, כמו שמבאר שם וכו"ל. וכשישראל יזכו לעשות רצונו הם מחיבים להשתדל בכל כחם להכניס זה הדעת גם באמות העולם, כמו שכתוב, ספרו בגוים את כבודו וכו'. וכתיב, הודיעו בעמים עלילותיו וכו' וכן בפסוקים הרבה.

וזהו כל המלחמות מצוה שנצטוו ישראל, הכל הוא כדי להשיבם אל האמת להודיעם כי ה' הוא האלקים שזהו התכלית האמתית. וזה עקר הבטחת ורדפתם את אויביכם וכו' בחינת בקש שלום ורדפהו, בחינת מה שאיתא בזהר הקדוש זכאה מאן דאחיד בידיא דחייבא ובעי למרדף אבתרה. כי זאת הרדיפה היא עקר השלום האמתית.

ליקוטי הלכות פדיון בכור ה' יג

עמוד זה נתרם לזכות החתן נחמן בן חיה אסתר
והכלה רייזל בת ביילא שבע שהזיווג יעלה יפה יפה אמן

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

אם בחקתי תלכו

תֵּלְכוּ - לִילְךְ עִם תּוֹרָה

בְּפֶרֶשֶׁת הַשָּׁבוּעַ אִם בְּחֻקוֹתַי תֵּלְכוּ, כְּמַעַט כָּל הַקְּלָלוֹת הֵם אִם תֵּלְכוּ עִמִּי קָרִי (עֵינַי רִשׁוּ) שְׂאִין לוֹ קְבִיעוֹת בַּתּוֹרָה לַעֲבוֹדַת ה' רַק בְּדֶרֶךְ מִקְרָה וּבְדֶרֶךְ אֲנָשִׁים מְלַמְּדָה, וְלֹהֲפֶה, מְדָה טוֹבָה מְרוֹבָה, אִם בְּחֻקוֹתַי תֵּלְכוּ עַל מְנַת שְׂתַהֲיוּ עֲמֵלִים בַּתּוֹרָה. דִּתְיִינוּ לִילְךְ עִם תּוֹרָה לְלִמּוֹד תּוֹרָה בְּעֵיוֹן, תֵּלְכוּ לִילְךְ עִם תּוֹרָה, לְלִמּוֹד תּוֹרָה מִלְּקוֹמֵי מוֹתֵר"ן, וְלִילְךְ עִמָּה הֵינּוּ שָׁכַל מַעֲיִינוּ יִהְיֶה בָּהּ, לְהַתְּבוֹרֵד עַל זֶה, וְלִרְאוֹת אִיךְ הוּא רְחוּק מֵוֶה וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים וּתְפִלָּה וּבְקִשָּׁה מִהַשִּׁי"ת לְקִיּוּמָהּ, וְלִרְאוֹת עֲצוֹת אִיךְ לְקִיּוּמָהּ מְעַט מְעַט, וְלִילְךְ עִמָּה יָמִים וְשָׁנִים שְׂיִתְיָה כָּל הָעֲבוֹדָה רוֹחֲנִית עַל פִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת הֵן הַתּוֹרָה וּתְפִלָּה וּמִצְוֹת וְעֲבוֹדַת ה' הַכֹּל עַל פִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת, וְכֵן כָּל הָעֲבוֹדוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת אֲכִלָּה וְשִׁתְיָה וְשִׁנָּה וְשִׁיחָה עִם הַבְּרִיּוֹת וּמִשָּׂא וּמִתֵּן הַכֹּל עַל פִּי הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וְלֹחֲשֵׁב תָּמִיד בָּהּ בְּשֹׁכֶב וּבְקוּמָהּ וּבְלִבְתָּךְ בְּדֶרֶךְ וְכו' תִּהְיֶה כָּל מַעֲיִנוּ בָּהּ.

מִי שְׂמַקְיִים זֹאת, זֶהוּ בְּאֵמֶת הַפְּנֹנָה שֶׁל אִם בְּחֻקוֹתַי תֵּלְכוּ עַל מְנַת שְׂתַהֲיוּ עֲמֵלִים בַּתּוֹרָה. בְּוַדַּאי יִזְכֶּה לְכָל הַבְּרָכוֹת שְׂכָתוֹב שֵׁם אֲפִילוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה, כִּי הַתּוֹרָה נוֹתֶנֶת חַיִּים גְּשָׁמִיִּים גַּם כֵּן, וְעוֹשֶׂר וְכָבוֹד וּנְכָסִיו מִצְּלִיחִים, וּמִכָּל שְׂכָן שְׂיִזְכֶּה בָּהּ לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא וְלִזְכוּת לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם שְׂאֵדָם צְרִיךְ לְזָכוֹת.

מכתבי שמואל א' פג

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

או אז יכנע לבבם הערל

לְהִכְנִיעַ וְלָשׁוּב בְּתִשְׁבָּה

הגבור שְׁתֵּלֵךְ לְכַבוֹשׁ מְדִינֹת וְלֹא תִהְיֶה רוֹצֵה כִּי אִם הִכְנַעְתָּהּ וְכוּ' וְתִהְיֶה מִנִּיחָם וְאִם לֹא תִהְיֶה מִחְרִיבָם וְכוּ' וְזֶה הַפָּתוּב אוֹ אִז יִכְנַע לְבָבָם הָעֵרֵל וְאִז יִרְצֶה אֶת עֵוֹנָם וְכוּ', מִבְּאֵר מִדְּבָרֵי אֲדָמוֹ"ר זצ"ל שְׁתַּעֲשֶׂרָה אֲנָשִׁים שֶׁל תִּמְלֹךְ הֵם בְּחִינַת הָעֵשָׂר סְפִירוֹת, וּמִמֵּילָא מוֹכֵן מִזֶּה אֲשֶׁר הַגְּבוּר הוּא כְּנֹגֵד מִדַּת הַגְּבוּרָה וְתִדִּין וְהוּא בְּגִבוּרָתוֹ תִּקְשׁוֹת רוֹצֵה לְהַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם, אִם לֹא יִכְנַעוּ לָבָם הָעֵרֵל לָשׁוּב בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה וְכַמְבֹאֵר בְּהַמְעֵשָׂה שֶׁל הַבַּעַל תִּפְלָה, אֲשֶׁר הַגְּבוּר לֹא רָצָה רַק הִכְנַעְתָּהּ וְאִם לֹא תִהְיֶה מִחְרִיבָם.

וְכֵן דִּבֶּר מִזֶּה פַּעַם אַחַת מוֹרְנוּ הַצַּדִּיק תַּר"ר נִתָּן זצ"ל שְׁזֵה הוּא עֲנִיָן מַה שְׂאֲחֵר הַקְּלָלוֹת שֶׁבַתּוֹרַת כְּהֵנִים שֶׁהֵם מִמַּדַּת גְּבוּרָתוֹ וְדִינוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נֹאמֵר אוֹ אִז יִכְנַע לְבָבָם הָעֵרֵל וְכוּ', הֵינּוּ שִׁישׁוּבוּ בְּתִשְׁבָּה שְׁלֵמָה וְכוּ', הֵינּוּ כִנ"ל, אֲךֵ הַצַּדִּיקִים בְּתִפְלוּתֵיהֶם הַנּוֹרְאוֹת מִמַּתִּיקִים תִּדִינִים וְהֵם פּוֹעֲלִים שִׁיאֲרִיךְ אִפּוֹ וַיִּרְחִיב לָהֶם זְמַן אוֹלֵי יִשׁוּבוּ וְכַמְבֹאֵר בְּהַמְעֵשָׂה תַנ"ל אֲשֶׁר הַבַּעַל תִּפְלָה וְהַמְמַנֵּה עַל הָאוֹצְרוֹת פָּעְלוּ אֲצֵל הַגְּבוּר שִׁירְחִיב זְמַן לְהַמְדִינָה שֶׁנִּפְלָה לְתַאֲוֹת כְּמוֹן, וְה' יִתְבָּרֵךְ עֲזָר בְּזִכּוֹת תִּפְלוּתוֹ שֶׁל הַבַּעַל תִּפְלָה הַכָּשֵׁר שֶׁנִּגְמַר גְּמַר הַתְּקוּן וְנִתְתַקְּנוּ כּוֹלָם.

וְהֵנָּה יְדוּעַ מִהַמְקוּבְּלִים אֲשֶׁר תִּתְחַיֵּת הַמַּתִּים יִהְיֶה מִבְּחִינַת מַדַּת הַגְּבוּרָה שְׁזֵה עֲנִיָן מַה שֶׁכְּבָרְכַת אֶתְּהָ גְבוּר מוֹכִירִין תִּתְחַיֵּת הַמַּתִּים. וְזֶה שֶׁכְּבֹאֵר שָׁם בְּסוּף הַמְעֵשָׂה שְׂאֲחֵר כֵּךְ בְּגַמַר הַתְּקוּן בָּא הַגְּבוּר וְהוֹצִיא אוֹתָם מִתְּחִפּוּרֹת וְתִקְבְּרִים, שְׁזֵה בְּחִינַת בְּפִתְחֵי אֶת קְבֻרֹתֵיכֶם הַנֶּאֱמָר עַל תִּתְחַיֵּת הַמַּתִּים וְאִז הִשְׁלִיכוּ כּוֹלָם אֶלֵילֵי כְּסָפָם וּזְהָבָם, וְכֵל הָעוֹלָם עָסְקוּ רַק בְּתוֹרָה וְתִפְלָה וְתִשְׁבָּה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן בְּמַחְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן.

חכמה ותבונה סי"ד

ואף גם זאת

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

הַכְּסוּפִין הַחֲזָקִים

וְזֶה בְּחִינַת וְאֵף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ
אֲיִבִּיהֶם לֹא מֵאִסְתִּים וְלֹא גַעְלָתִים
לְכַלְתָּם וְכוּ'. וְאִתָּא בְּזִהַר, 'לְכַלְתָּם' חֶסֶד לְשׁוֹן כָּלָה
וְכוּ', עֵינֵי שָׁם.

וּבְזֶה נוֹכַל לְפָרֵשׁ לְעֲנִינֵינוּ כִּי 'כָּלָה' לְשׁוֹן רְצוֹן וְכְסוּפִין,
כְּמוֹ שְׁכַתוֹב, כָּלָה שְׁאֵרֵי וּלְכַבִּי וְכוּ'. הֵינּוּ שְׁבַע עֲצָם
גְּלוּתֵנוּ בְּאֶרֶץ אֲוִיבֵינוּ מִבְּטִיחַ ה'. יִתְבַּרְךָ
אֶת יִשְׂרָאֵל וְאוֹמֵר, וְאֵף גַּם זֹאת וְכוּ' לֹא מֵאִסְתִּים
וְלֹא גַעְלָתִים לְכַלְתָּם, 'לְכַלְתָּם' דִּיקָא בְּשִׁבְלֵי
בְּחִינַת חֲבִלְיוֹן עֵינַיִם וְהַתְקַנָּה וְהַרְצוֹן
וְהַכְּסוּפִין הַחֲזָקִים שֵׁשׁ לָהֶם לְשׁוֹב אֵלַי
וְכַנִּ"ל.

ליקומי הלכות פדיון בכור ה' כז

עניינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

מה שנעשה בעולם

כבוד ה' יאספך

ועל כן בכל עת שרצה ה' יתברך להגדיל הכבוד דקדושה ועדין לא היה זמן הגאולה בשלמות היה בהכרח שימותו נפשות ישראל על קדוש ה'. וזהו בחינת ונקדש בכבדי הנאמר בהקמת המשכן, כי עקר הכבוד דקדושה כבוד ה' הוא בהמשכן ובית המקדש, כמו שכתוב, וכבוד ה' מלא את המשכן וכבוד ה' מלא את הבית. ועל כן בעת הקמת המשכן שאז ירד הכבוד למטה להשרות שכינת כבודו בישראל. ומחמת שאז עדין לא נתתקן פגם הכבוד בשלמות, כי עדין לא נתתקן אז לגמרי חטא העגל שפגמו בכבוד שמו יתברך וכו', על ידי זה נמשך שבזמן שבא הכבוד לישראל, בעת הקמת המשכן נאספו אז אל הכבוד שני נפשות קדושות שהם נדב ואביהוא שמתו אז בעת הקמת המשכן בעת שירד ובא הכבוד לישראל כי הכבוד אספם אליו בבחינת כבוד ה' יאספך כנ"ל. גם בעת שנשא דוד את הארון למקומו מת עזא, זהו גם כן בחינת ונקדש בכבדי הנ"ל, כי מיתת עזא ומיתת נדב ואביהוא הם בחינה אחת פידוע, כי עקר הכבוד הוא בבית המקדש כנ"ל וביותר במקום הארון דיקא, כי שם שורה כבוד ה'. ועל כן כשנשאו הארון למקומו, על ידי זה נסתלק עזא, כי נסתלק על ידי הכבוד וכנ"ל, וכו'.

ואין מי שיזכה לפלל בתוך הכבוד דקדושה בשלמות בתכלית כי אם הצדיקים האמתיים השומרים את הברית ובורחים מן הכבוד ומבטלים כל התאות וממעטים כבוד עצמן ומרביין בכבוד המקום, כמו שכתוב מי יעלה בהר ה' ומי יקום במקום קדשו וכו'. הר ה' ומקום קדשו הוא בחינת כבוד ה', כמו שכתוב, וכבוד ה' מלא את הבית, שהוא הר ה' וכנ"ל שאי אפשר לפלל שם בתכלית השלמות כי אם הצדיקים אמתיים בחינת נקי כפים ובר לבב וכו'. ועל כן במקום קבורתו הקדושה ששם אסיפתו שם שורה כבוד ה' בחינת כבוד ה' יאספך כנ"ל וכל הנפשות הזוכין לבוא לשם נכללין בתוך כבוד ה' ועל ידי זה עקר תקונם, כי יש בענין זה כמה בחינות בלי שעור בענין פגם הכבוד ובענין התרחקות הנפש מן הכבוד וכו' והכל כפי הפגם חס ושלום.

וזהו מה שמתעוררין מאד על קברי הצדיקים אמתיים ומתפללין שם בהתעוררות הלב מאד מאד. וזהו מחמת ששם מתקרבת הנפש אל הכבוד ביותר שמשם נמשך תפלה בלב שלם, כמבאר בסוף התורה הנ"ל עין שם:

ליקוטי הלכות חובל בחברו ג' ח

עמוד זה נדבתי החפץ בעילום שמו הי"ו
בשבח והודאה להשי"ת על כל הטוב אשר גמל עמו

ענינא דיומא

טועמיה

מה שנעשה בעולם

הכל בהשגחה פרטית

בכל הדברים שבעולם יש בהם רזין נפלאים, כי כל דבר מקבל חיות מחכמת התורה שמלאכה רזין וכו'. ויש טעם נפלא וכמום לכל דבר ודבר מפרטי הטבע, כי באמת אין שום טבע כלל, כי הטבע מתנהגת בחכמתו יתברך בהשגחה נפלאה רק שה' יתברך העלים זאת מדעת הבריות בשביל הבחירה, כי עקר הבחירה תלויה בזה מה שאין רואין בהשגחה באתגליא ויכול הטועה לטעות שיש טבע, חס ושלום.

אבל אנו בני ישראל קדשנו במצוותיו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת על ידי משה רבנו, עליו השלום, ועל ידי צדיקיו האמתיים שפרשו לנו התורה כפי קבלתנו מחכמי המשנה והתלמוד לידע ולהאמין שהכל בהשגחה פרטית והקדוש ברוך הוא ברא את העולם ומנהיגו בכל עת בחכמה נפלאה בהשגחה פרטית על ידי אותיות התורה הקדושה שבהם ברא ומנהיג הכל בנפלאותיו הנוראות ועל כן בכל דבר שבעולם בכלל ובפרט יש בו רזין עלאין.

אך מחמת שכל זה נעלם מהעולם מאד, מחמת גשמיית עכירות מעשיהם שעל ידי זה נתעבר השכל, על כן אין שום אדם יודע מה נעשה בעולם בכל עת, על כן העקר הוא אמונת חכמים אמתיים שהם צדיקי אמת ששברו את גופם לגמרי עד שזכו להשיג רזי עולם.

ליקוטי הלכות חוקת מטלטלין ד' ב

עמוד זה נדבת הר"ר ראובן מרדכי מאנטעל הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

ענינא דיומא

טוֹעֲמִיָה

מה שנועשה בעולם

צַדִּיק ה' וַיֵּשֶׁר מִשְׁפָּטָיו

עקר תקון המשפט בכל אדם הוא לזהר מאד מאד שלא להרהר אחר משפטיו של הקדוש ברוך הוא לידע ולהאמין תמיד כי צדיק ה' וישר משפטיו. וכל מה שעובר עליו הכל לטובתו, כי מי שמרהר ח"ו איזה הרהור על משפטיו ודרכיו יתברך זה עקר פגם המשפט וכמוכן שם בענין השגת דרכי ה' הנעלמים, שהם בחינת צדיק וטוב לו וכו', שמבאר שם שמי שזוכה להשיג זאת, זהו בחינת תקון המשפט וכו', עיין שם. ואף על פי שאין זוכין להשגה הזאת, אף על פי כן צריכין על כל פנים להתחזק באמונה להאמין באמונה שלמה כי צדיק ה' בכל דרכיו וכו' :

על כן בימי הספירה, שהוא הכנה לקבלת התורה שכלולה מכל התקונים, על כן אז אנו עוסקין בכל התקונים הנ"ל כנ"ל והעקר הוא בחינת תקון המשפט כנ"ל. וזה בחינת הספירה שצריכין לספור הימים לעמר, כי עמר שעורים זה בחינת כלליות כל הדינים וכו' פמוכא בפונות, הינו שעל ידי מצות הנפת העמר שעורים מרימים ומנשאים כל הדינים והמשפטים העוברים על כל האדם מישראל מרימין הכל לה' יתברך. לידע ולהודיע כי כל המשפטים והדינים כלם מאתו יתברך, ובנדאי צדיק ה' וישר משפטיו. וחלילה להרהר אחריו יתברך ובזה בעצמו ממתיקין הדינים והמשפטים וזהו בחינת תקון המשפט וכו"ל :

ליקוטי הלכות השכמת הבוקר ג' ה

ענינא דיומא

טועמיה

מה שנעשה בעולם

לְעֶרְךָ הַיְחֻד

יִשְׂרָאֵל הֵם חֵלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל מִמָּוֶשׁ, שְׁהֵם חֵלְקֵי הַשְּׂכִינָה מִמָּוֶשׁ, בְּבַחֲנֵינָת "הָעַמִּיסִים מִנֵּי בְּטוֹן" (יִשְׁעִיָּה מ"ו). וְכִשְׁהֵם חוֹזְרִים לְהַשְּׂכִינָה אֲזֵי הַשְּׂכִינָה מִתְּפָאֶרֶת "חֲזִי בַמָּה בָרָא קָאֲתִינָא לְגַבְרָךְ" (זְהַר וַיִּקְרָא י"ג). וְאֲזֵי מִתְּעוֹרֵר הַשְּׂתוֹקְקוֹת עֲלֵיוֹן וְנַעֲשֶׂה יְחֻד בְּיָדוּעַ.

וְלַפְעָמִים בָּא לְעֶרְךָ זֶה – הַרִיגָה חַס וְשָׁלוֹם, שְׁנַהֲרָגִין חַס וְשָׁלוֹם, בַּמָּה וְכַמָּה נְפֻשׁוֹת מִיִּשְׂרָאֵל, בְּיָדֵי שְׂיֵהִיָּה יְחֻד עַל יְדֵי נְפֻשׁוֹתֵיהֶם הָעוֹלֹת לְמַעְלָה, כִּי לַפְעָמִים עֲרִיכִין אֶל הַיְחֻד הַרְבֵּה נְפֻשׁוֹת מְאֹד חַס וְשָׁלוֹם, עַל כֵּן בָּא הַרִיגָה חַס וְשָׁלוֹם:

ליקוטי מוהר"ן רס

בְּעֵנֵינוּ הַקְּשִׁיּוֹת שְׁקֻשָּׁה עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מְרַגְלָא בְּפִמּוֹה לֹאמֹר: אֲדַרְבָּא, כֶּךָ רְאוּי לְהֵיוֹת דִּיקָא, שְׂיֵהִיו קְשִׁיּוֹת עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכֶךָ נָאָה וַיִּפָּה לוֹ יִתְבָּרַךְ לְפָנֵי גְדֻלָּתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ. כִּי מֵעַצֵּם גְּדֻלָּתוֹ וְרוֹמְמוֹתוֹ, שְׁהוּא מְרוֹמָם מְאֹד מִדְּעֵתְנֵנוּ, עַל כֵּן בּוֹדֵאֵי אֵי אֶפְשָׁר שְׁנַבִּין וְנַשִּׁיג בְּשִׁכְלֵנוּ הַנְּהַגְתּוֹ יִתְבָּרַךְ. וְעַל כֵּן בְּהַכְרַח שְׂיֵהִיו עֲלֵיו יִתְבָּרַךְ קְשִׁיּוֹת, כִּי כֶּךָ נָאָה וַיִּפָּה לְהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ, שְׂיֵהִיָּה מְרוֹמָם וְנַשָּׂא מִדְּעֵתְנֵנוּ, שְׁעַל יְדֵי זֶה קְשָׁה הַקְּשִׁיּוֹת כַּנ"ל וְאִם הָיָה הַנְּהַגְתּוֹ כְּפִי חַיִּיב דְּעֵתְנֵנוּ, אִם כֵּן הָיָה חַס וְשָׁלוֹם, דְּעֵתוֹ בְּדְעֵתְנֵנוּ:

ליקוטי מוהר"ן תנינא נב

דברי זכרון

טוֹעֲמִיָה

לנשמות הנפטרים

בֹּדַאי יִקְרְבוּ בַעַל הַשָּׂדֶה

ברוך דין האמת שופט בצדק לוקח נפשות במשפט, כי ביום ב' בעת מנחה נפטר רבי שמואל ז"ל ושבק לו חיים, מעי מעי אוחילה, הוי אחי, הרחמן הוא יגדר פרצות עמו ישראל ויתן לנו חיים טובים וארפים, זאת נחמתי בעניי כי תודה לאל השם יתברך יודע שכונתי רצויה לשמים בכל העסק הזה, כי לא היה לי שום עסק של משא ומתן מעסקי העולם עמו ז"ל, כי אם מה שהיה בביתי הכל היה בשביל התכלית האמתית שיעמד לו לנצח שיזכה לשמע אצלנו דברי וכו', וגם כל כונתו זכרונו לברכה היה רק בשביל זה, ובודאי הוא לו לטובה נצחית כל מה שקבל ממני דברי אמת שקבלתי מפי הסבא דסבין נחל נובע מקור חכמה ז"ל, וכבר כתבתי לך במכתבי הראשון שבגדל הצרה והפחד הייתי מתחזק בשמחה וכו', ברוך השם אשר עזרני עד כה ונתן לנו כח לסבל כל זה וכו'.

כי מלבד מה שאנו מאמינים בהאמת אנו רואים בעינינו, שכאשר מגיע קצו של האדם, כמה וכמה הצליח בכל שעה ובכל רגע שהלך בדרכי האמת שקבלנו מרבנו זכרונו לברכה, ובפרט במה שזכה כל אחד שהיה לו התבודדות ובמה שהיה על ציון שלו הקדוש:

והנה זה רבי שמואל ז"ל שנפטר בודאי אפה ידעת אותו היטב, ותדע שנשמתו יצאה בטהרה, ודבר דבורי אמונה בכל עת עד שיצתה נשמתו תהא נשמתו צרורה בצרור החיים. מה גדלו חסדי ה' שזכיתי אותו שיהיה לו כל פעם התבודדות בשדה בין הרים ומחלות עפר, והלך בדרך הישר בדרך התורה כל ימיו ונפטר בשם טוב, וקויתי לה' שבודאי יקרבו שם הבעל השדה, כאשר אמר בעצמו קדם הסתלקותו הק' למעלה למעלה: מה לכם להתירא מאחר שאני הולך לפניכם ומה אם הנשמות שלא הפירו אותי וכו' כאשר כבר שמעת כל זה. והשם יתברך יאריך ימיכם ושנותיכם וימי כל אנשי שלומנו וימי כל ישראל עד שיזכו לידע ולהכיר מי היה בעולם בדורות הללו אשר הניח אחריו תורות ושיחות וספורים ומעשיות כאלה ובפרט המעשה של הז' בעטלירש. אשרינו מה טוב חלקנו וכו'.

עלים לתרופה ד' וישב תקצ"א

עמוד זה לע"נ מ"ה קרבנות הציבור ז"ל ובהם כמה מחסידי ברסלב היקרים וחביבים ת.נ.צ.ב.ה.

עניינא דיומא

טוועמ'ה

הכנה לחג השבועות

הִיכֵן אֲנַחְנוּ בְּעוֹלָם

הַיֵּשׁם יִתְבָּרַךְ יִזְכְּנוּ לְהִירָאָה וְהַשְׂמֵחָה וְהַקְדֻשָּׁה וְהַטְהָרָה שֶׁל חַג הַנּוֹרָא הַקְדוּשׁ הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, אִם נִזְכֹּר נִקְדָּה אַחַת מֵעֲצָם הִירָאָה הַנִּמְשָׁכָת בְּשָׂבוּעוֹת כַּמִּשְׁנָה שֶׁכָּל הָעוֹלָם כָּלוּ חָל מִפְּנֵיךְ וְכוּ', בְּקוֹלוֹת וּבְרָקִים וְכוּ', רְאוּי לְהִזְדַּעְזֹעַ מֵעַתָּה בְּלִי שְׁעוֹר, וְאִם עֵדִין אֵין אָנוּ זוֹכִין לָזֶה, עַל כָּל פְּנִים מֵעַתָּה רְאוּי לְשַׁפֵּךְ שִׁיחֵנוּ הַרְבֵּה כַּמִּים נוֹכַח פְּנֵי ה'.

הִיכֵן אֲנַחְנוּ בְּעוֹלָם שְׂכָבָר סְפָרְנוּ יוֹתֵר מִשְׂשָׁה שָׂבוּעוֹת, וְעֵדִין לֹא נִטְהַרְנוּ לְהַרְגִישׁ הִירָאָה שֶׁל שָׂבוּעוֹת, ה' הַטּוֹב יַכִּיֵּר וַיִּגַּן עָלֵינוּ וַיִּמְשִׁיךְ עָלֵינוּ בְּרַחֲמָיו יִרְאֵתוּ הַגְּדוּלָּה, שְׂיִקִּים בָּנוּ וְלִבְעִבּוֹר תִּהְיֶה יִרְאֵתוּ עַל פְּנִיכֶם לְבַלְתִּי תַחֲטְאוּ, עַד שֶׁנִּזְכָּה לְשִׂמְחָה גְּדוּלָּה עַל יְדֵי זֶה, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב וְגִילוֹ בְּרַעְדָּה, וְזֶה עֵקֶר שְׂלֵמוֹת הִירָאָה בְּשִׂזוּכִין עַל יָדָה לְשִׂמְחָה, וְכָבָר כְּתִבְנוּ וְדַבְּרָנוּ הַרְבֵּה בְּזֶה, שְׂאִפְלוּ עַל יְדֵי יִרְאֵת הָעֵנֶשׁ זוֹכִין לְשִׂמְחָה עַל פִּי הַדְּרָכִים שְׂקַבְּלָנוּ לְשִׂמְחָה נִפְשָׁנוּ בְּכָל הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת וְכוּ':

עלים לתרופה ה' במדבר תקצ"א

מכתב ממוהרנ"ת

טוֹעֲמִיָה

פרשת בחוקותי

בְּעֹרַת הַשָּׁם יִתְבַּרְךְ יוֹם ד' בְּחַקְתִּי תִקְצֵ"א:
 שָׁלוֹם בְּנֵהוּג, אֶתְמוּל בְּאֵתִי לְבֵיתִי בְשָׁלוֹם, בְּעֵת תְּרֹאֶה לְשַׁלַּח לְהוֹדִיעַ לְרַבִּי
 מְרַדְכֵי שְׁאָבִיו רַבִּי שְׁמוּאֵל ז"ל נִפְטָר לְעוֹלָמוֹ בְּטַעֲפֵלִיק בְּיוֹם שַׁבַּת
 קִדְשׁ הָעֶבֶר תְּהֵא נִשְׁמָתוֹ צְרוּרָה בְּצְרוּר הַחַיִּים, בְּיַדִּי שְׁיֵאמֵר קִדְיֵשׁ, הַמָּקוֹם
 יִנַּחֵם אוֹתוֹ מִהֶרֶת, יִתֵּר מְזֵה אֵין פְּנָאֵי עֵתָה לְהִרְחִיב הַדְּבֹר:

וְהַשָּׁם יִתְבַּרְךְ יַעֲזֹרְךָ לְהַבִּין הַרְמְזִים מִכָּל הַדְּבָרִים
 שְׂבָעוּלָם, אֵיךְ לְהִתְקַרֵּב לְהַשָּׁם יִתְבַּרְךְ עַל יָדָם בְּכָל
 יוֹם וַיּוֹם, בְּפִי הָאָדָם וּבְפִי הַמָּקוֹם וּבְפִי הַשָּׁעָה.

כִּי כָּל מֵה שְׂעֶבֶר בְּעוֹלָם הֵן לְמֹות, הֵן לְחַיִּים, הֵן לְיִקָּר,
 הֵן לְזוּל, הֵן לְעֵנִי, הֵן לְעֵשֶׂר, וְכָל שְׁאָרֵי מִינֵי
 הַרְפֵּתְקָאוֹת וְסַבּוּבִים שְׂעוּבָרִים בְּעוֹלָם, בְּכָלֵל הָעוֹלָם
 אוֹ הַמְּדִינָה, אוֹ הָעִיר, אוֹ בְּפָרְטִיּוֹת עַל כָּל אָדָם
 וְאָדָם, הַכָּל הוּא רַק בְּשִׁבִיל זֶה לְבַד, בְּיַדִּי לְזַכֵּר אוֹתוֹ
 יִתְבַּרְךְ, עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא, כִּי הוּא יִתְבַּרְךְ מְסַבֵּב כָּל
 הַסַּבּוֹת בְּחֻכְמָתוֹ וְרַחֲמָנוּתוֹ, הַכָּל לְטוֹבָה הַנְּצַחִית,
 בְּיַדִּי לְהַכִּיר אוֹתוֹ יִתְבַּרְךְ עַל יְדֵי זֶה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם,
 כִּי הוּא גּוֹמֵר וַיִּגְמֵר הַכָּל בְּרָצוֹנוֹ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב
 וְאַתָּה מָרוֹם לְעוֹלָם ה' כְּמוֹ שְׂפִירֵשׁ רַעֲשִׁי שָׁם:

דְּבָרֵי אָבִיךָ הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמְךָ תְּמִיד בְּאַהֲבָה: נָתַן מְבָרְסָלָב:



פרקי אבות

טועמיה

פרק חמישי

מי שיֵיש לו אַמוֹנָה חַיֵּיו חַיִּים

וְזֶה בְּחִינַת מַה בֵּין תַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ לְתַלְמִידָיו שֶׁל בְּלָעַם הָרָשָׁע וְכוּ', כִּי בַתְּחִלָּה בָּאָר הַחֲלוּק בְּפִין תַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם שֶׁמִּדַּתָּם עֵין טוֹבָה וְרוּחַ נְמוּכָה וְנֶפֶשׁ שְׁפֵלָה שְׂאִינָם בְּרוּכִים אַחַר הַקְּנָאָה וְהַתְּאֹוָה וְהַכְּבוֹד שֶׁהֵם כְּלוּלִים בְּדַבְרֵיהֶם אֵלֹו וְכוּ'. וְכָל הַמַּוְדוֹת טוֹבוֹת הָאֵלֶּה שֶׁהֵם כְּלוּלִים מִכָּל טוֹב הֵם בְּתַלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם. וְלַחֲפוּךְ תַּלְמִידָיו שֶׁל בְּלָעַם הָרָשָׁע הֵם עֵין רָעָה וְנֶפֶשׁ רַחֲבָה וְכוּ' שְׂרוּדָפִים אַחַר הַקְּנָאָה וְהַתְּאֹוָה וְהַכְּבוֹד וְכוּ'.

וְשָׂאֵל הַתְּנָא אַחַר כֶּךָ מַה בֵּין תַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם לְתַלְמִידָיו שֶׁל בְּלָעַם, כְּלוּמַר אִיךָ אֶפְשָׁר לִידַע מַה בֵּינֵיהֶם. וְאִיזָה הַדֶּרֶךְ הַיֵּשֶׁר שֶׁיִּבַר לוֹ הָאָדָם. כִּי הֵלֵא אָנוּ רוֹאִין שֶׁכַּמְקַרָּה אֵלֹו הַטּוֹבִים שֶׁהֵם תַּלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ כֵּן יִקְרָה לְאֵלֹו הָרָעִים שֶׁהֵם תַּלְמִידָיו שֶׁל בְּלָעַם הָרָשָׁע. כִּי אֵלֹו גּוֹמֵר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמָּהֶם מַה שֶׁהֵם רוֹצִים, וְגַם עִם הַמְּוַהֲבִים אַרְחוֹת יֵשֶׁר גּוֹמֵר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְמַלְאֵאת רְצוֹנָם וְכַמוֹ שֶׁכְּתוּב כִּי אַתָּה עֵמָל וְכַעַס תִּבְטִיט לְתַת בְּיָדָךְ, וְכַמוֹ שֶׁפָּרַשׁ רַש"י שָׁם. וְאֵם כֵּן נִפְלַ פֶּתָא בְּבִירָא שְׂאִין יוֹדְעִין בְּאִיזָה דֶּרֶךְ לִילָךְ, עַל זֶה סִיַּם הַתְּנָא כִּי בּוֹדָאֵי קָשָׁה לְבָרַר הָאֱמֶת, כִּי הַנְּצַחוֹן אִינוּ סוֹבֵל אֶת הָאֱמֶת, וְכָל מַה שְׂיֵאמְרוּ לָהֶם אֱמֶת בְּרוּר יִהְיֶכּוּ הַכֹּל אֶל הָאֱמֶת הַמְּזִיף שְׁלָהֶם.

אֶךְ הַחֲלוּק הוּא בְּסוּף, כִּי תַלְמִידָיו שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ נוֹחֲלִין בְּעוֹלָם הַזֶּה וַיּוֹרְשִׁין הָעוֹלָם הַבָּא וְתַלְמִידָיו שֶׁל בְּלָעַם הָרָשָׁע יוֹרְדִין לְבָאָר שַׁחַת, כִּי גַם בְּעוֹלָם הַזֶּה הַכֹּל רוֹאִין כִּי רַק מִי שְׂיֵישׁ לוֹ אַמוֹנָה חַיֵּיו חַיִּים אֱמֶתִיִּים. אֲבָל מִי שְׂאִין לוֹ אַמוֹנָה וְהוּא בְּבַחֲיִנַת תַּלְמִידָיו שֶׁל בְּלָעַם הָרָשָׁע אִין חַיֵּיו חַיִּים כָּלֵל גַּם בְּעוֹלָם הַזֶּה וְכַאֲשֶׁר שְׂמַעְנוּ מִפִּיהֶם בְּפִרוּשׁ שֶׁהֵם בְּעַצְמוֹן מוֹדִים עַל זֶה שֶׁעַקֵּר הַחַיִּים אֱמֶתִיִּים הוּא אַמוֹנָה הַקְּדוּשָׁה, מִכָּל שְׂכּוֹן וְכָל שְׂכּוֹן בְּעוֹלָם הַבָּא שְׂאֹו בּוֹדָאֵי הַכֹּל יִרְאוּ הַחֲלוּק וְהַהֲבִדֵל שְׂבִינֵיהֶם וְכוּ':

ליקוטי הלכות ברכת השחר הי' עט

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

יכול להיות שְׂיִמוֹת אֶחָד בֵּין שְׂמוֹנִים שָׁנָה וְאַף
עַל פִּי כֵן מֵת בְּקִצּוֹר יָמִים לְגַמְרִי, כְּלוּמַר מֵאַחַר
שֶׁלֹּא הֵטִיב מַעֲשָׂיו בְּוָדָאֵי כָּל שְׁנוֹתָיו הַכֵּל.
וְאָמַר:

מֵעַ דְּאַרְף
מֵיִין נִיט
נָאָר אַבִּיסַל
נְשִׁיִין לְעַבִּין

תרגום

אין צריכין רק לחיות אפלו מעט
רק שיהיה יפה ונאה.

חיי מוהר"ן תקע"ז

עמוד זה נתרם לע"נ הבה"ח נחמן קירשבוים ז"ל
ביבלחט"א ר' אליהו הי"ו

הכלל אין רגע בלי פגע, אין עצה כי אם לברח להשם יתברך ולהתורה הקדושה ולהצדיק הממתיק כל מיני מרירות שבעולם בכח תורת חסד שמשפיע עלינו גם כן אין לנו כי אם להתמיד בספריו הקדושים ולהאמין בכלם שכל ספריו הקדושים נצרכים לנו להחיות נפשנו ולהמתיק כל הדינים מעלינו כמבאר בהתורה חדי רבי שמעון בסימן ס"א ועל זה נבנה הדרוש הגדול בהלכות פקדון הלכה ה' ושם יכולין אנו למצוא מרגוע לנפשותינו בכל עת והתורה הבנויה על התורה הם בעצמם השכל הכולל אשר על ידם נמתקו כל הדינים מעלינו ומכל אחינו בני ישראל רק אנו צריכין להאמין אמונת חכמים באמת ואפילו אנו צריכין להאמין בנו שעל ידי שאנו עוסקים בחדושים אלו יהיה נעשים דברים יקרים מאד בלי נסיון, רק באמונה, כי אין לי עצה אחרת ליעץ אתכם כי בכל העצות שבעולם הם מערבים בעשנים סרוחים ועצת השם לעולם תעמד וצדקתה צדק לעולם ותורתה אמת והם הספרים הקדושים כלם הם עצת השם על כן ידידי אחי אהובים חמלו עליכם וחזקו בחשק חדש ברצון חדש ועסקו בספרי רבנו ז"ל ותלמידיו הקדושים כי חיים הם למוציאיהם בפה ואתם עדין בנעוריהם ותקבעו בלבבכם כדיו כתובה על גיר חדש, חדשות אין, רק חיים ושלום ושמחה נאר פריליד זיין כי בדאגות אין פועלין כלל.

והכל רמזים להתקרב לעבודתו יתברך כי אין מקום לברח מפגעי הזמן כי אם להשם יתברך ולתורתו הקדושה ולהרבות בתפלה ותחנונים לפני השם יתברך עד ישקיף ה' וימתיק כל הדינים הן למעלה והן למטה ועל פרנסה אין צריכין לדאג כלל כי אין אנו יודעים כלל אם לפעמים הפרנסה בצמצום גדול אין אנו יודעים מה מחליפין בזה ואין עצה לשום דבר כי אם תורה ותפלה ולא לעצל פה לפני השם יתברך בתפלה ותחנונים להתגבר בבטחון ולתלות עינינו למרום ולהאמין בהשגחת השם יתברך על כל פרט ופרט איך משגיח עלינו ועל ידי זה משגיח עלינו בראיה שלמה והכלל אחי ידידי אם אתם רוצים לחיות איזה חיות בזה העולם העובר ושב אין אני יודע איך יכולין לחיות בלא ספרי רבנו ז"ל ותלמידיו הקדוש ותלמיד תלמידו כי אם תרצו לבקש איזה מרגוע לנפשיתם הן בעבודת השם יתברך תלמודו בהלכות קריאת התורה הלכה ו' והן איך יכולין לעשות משא ומתן תלמודי בהלכות משא ומתן הלכה

ד' ואם תעינו באמת ובאמונה שלמה ובהתקשרות אמתי לרבנו ז"ל ותלמידו הקדוש בוודאי תמצאו מרגוע לנפשותיכם כי אין אני מבין כלל איך מי שנקרא על שם רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש איך אינו מתמיד לחפש בגנוזיא דמלכא באוצרות היקרים אשר גילה השם יתברך לרבנו ז"ל ותלמידו הקדוש כי הלא הם משיבין הנפש בזה ובבא וכל יום ויום שילמד בהם יתנו חיות לזה היום כפי מה שעובר על האדם בזה ומבלעדם איני יודע איך מקבלין חיות כי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש חיו חיים טובים וחיים ארכים ויכולים לומר שירות ויחידות ולעשות זמן שיהיה הזמן יקר ולהמשיך אותו בקולם אל השם יתברך ובדבריהם הם מועטים המחזיקים הרבה ויכולין לרפאות את נפשותינו מכל תחלואינו המכים בעשרה חצים רק אנו צריכין להטות שכמנו בתמימות ובפשטיות לילך בדרכי השם יתברך ובדרכי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש וברצונות חזקים יומם ולילה ולא נניח הרצון כלל ורבנו ז"ל ותלמידו הקדוש יגעו ביגיעות ברפואות כאלה בשביל להמשיך עלינו ועל כל הרוצים להסתופף בצלם הקדוש ברפואות יקרים לרפאות נפשותינו בזה ובבא וללבוש אותנו בלבושים שלמים שלא יחסר לנו גופים (לבושים) בעת שהוא בבית הכנסת בירושלים לפי המלבושים כי כל תורה והלכה היא לבוש לנשמתנו ועל כולם הזהיר אותנו רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש על השמחה כי אפילו התבודדות שהיה עקר אצל רבנו ז"ל אף על פי כן צוה עלינו רק שעה או ב' שעות ועל כל היום הזהיר אותנו בשמחה מדאגות ועצבות צריכין אנו להשמר מאד כי רבנו ז"ל צוה עלינו אפילו לשמוח במילי דשטותא כי רבנו צפה והביט איך בעתים הללו יתגבר הבעל דבר על השמחה מאד ויתגבר בעצבות ודאגות כי זה סטרא דליואי על כן אמר לשמוח אפילו במילי דשטותא כי משמחה זו עדין אינו יודע הבעל דבר ובפרט ר' אייזיקל מה יש לה לדאג הלא כן כתוב מרבה נכסים מרבה דאגה וגם זה אינו חייב חס ושלום כי צריכין להיות שמח בחלקו ומי שדואג מה יאכל למחר הוא מקטני אמונה אבל אתה מה יש לה לדאג הלא אין לה כלל נכסים רק יש לה ספר שלחן ערוך וספרי רבנו ז"ל ותלמידו הקדוש ותהלים ותפלות סיוב ובלה בהם ובטח בהשם שבודאי לא יעזוב אותך ולא תמות חס ושלום ברעב ותלה עיניך למרום ותקים עיני כל אליה ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו כפי הבטחון.

נתיב צדיק

זמני שבת קודש – פרשת בהר בחוקותי

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:48	6:47	7:05	6:50	6:58	6:49	8:01	7:37
שקיעה ערב שב"ק	7:28	7:27	7:27	7:30	7:28	7:29	8:23	7:59
חצות הלילה	1:52	1:53	1:55	1:54	1:53	1:54	3:03	2:32
עלות השחר	4:27	4:28	4:27	4:22	4:27	4:24	3:26	4:11
עטיפת הטלית	4:53	4:54	4:53	4:49	4:53	4:50	4:09	4:42
נין החמה	5:48	5:48	5:48	5:44	5:48	5:45	5:28	5:46
סוף זמן קר"ש	8:19	8:20	8:20	8:16	8:20	8:17	7:51	8:17
חצות היום	12:36	12:37	12:37	12:35	12:36	12:35	12:56	12:53
שקיעה יום שב"ק	7:29	7:28	7:28	7:31	7:28	7:30	8:24	8:00
צאת השבת	8:04	8:05	8:06	8:06	8:06	8:06	9:21	8:46
צאה"ש 72 דק'	8:41	8:40	8:40	8:43	8:40	8:42	9:36	9:12

כללים: הדלה"ג בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק; במודי"ע 30 דק; בב"ב וח"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ ביונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נין החמה במישור כנהוג. סוּק"ש (מג"א כנהוג) מעלוח"ש 16.1 מע' עד צאה"כ ביונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת במדבר

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ס:	ס.	סא:	סא.	סב:	סב.	סג:
ריא	ריב	ריג	ריד	רטו	רטז	ריז
נה	נט	ל	לא	לב	לג	לד
תורה י"ח ח"א - קרטליתא						התורה הזמנית